

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613214577
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1613214577.4

Rozhodnutie

Okresný súd Malacky, sudkyňou Mgr. Ing. Annou Prikrylovou, v právnej veci navrhovateľa: Secapital S. á. r. L., č. reg. B 108305, so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburk, Luxemburské veľkovevodstvo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti odporcovi: O., zastúpený opatrovníčkou M., pracovníčkou Okresného súdu Malacky, o zaplatenie sumy 810,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.11.2013 domáhal voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 810,35 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 13.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 16.01.2008 uzavrel právny predchodca navrhovateľa (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130) s odporcom zmluvu o O. č. XXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 2.215,53 Eur, ktorú sa odporca zaviazal splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 92,31 Eur. Odporca uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.569,27 Eur. Keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, vyzval ho navrhovateľ listom zo dňa 12.06.2013 k úhrade dlžnej sumy. Odporca dlžnú sumu neuhradil. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom ako postupcom a navrhovateľom ním ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky vrátane príslušenstva na neho. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 810,35 Eur.

Uznesením č.k. 7C/59/2015-56 zo dňa 15.12.2015 súd ustanovil odporcovi opatrovníčku v osobe M. pracovníčky Okresného súdu Malacky, pretože miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť. Nakoľko v prejednávanej veci ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), pre ustanovenie opatrovníka odporcovi ako účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, neplatí obmedzenie podľa § 29 ods. 6 tretia veta O.s.p. Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 22.01.2016.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky, podmienkami k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky, s prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2013, výzvou pred podaním žaloby zo dňa 12.06.2013, dokladom o doručovaní, zmluvou o postúpení pohľadávky s prílohami zo dňa 07.03.2013, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 26.06.2014 a zistil nasledovný skutkový stav.

Zmluvou o poskytnutí rýchlej O. č. XXXXXXXX zo dňa 17.01.2008 (v návrhu uvedený dátum 16.01.2008) bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi pôžičku vo výške 1.659,70 Eur (50.000,- Sk), ktorú sa odporca zaviazal vrátiť v 24 mesačných splátkach po 92,31 Eur (2.781,- Sk). Celková suma pôžičky, ktorú mal odporca vrátiť, bola 2.215,53 Eur (66.745,- Sk), RPMN bola 33,74 %, ročná úroková sadzba bola 38,30 %. Splatnosť jednotlivých splátok v zmluve o pôžičke uvedená nebola. V doplnení žalobného návrhu zo dňa 26.06.2014 navrhovateľ uviedol, že pokiaľ nie je v zmluve uvedené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Navrhovateľ ďalej v doplnení žalobného návrhu uviedol, že celková suma úveru, ktorú mal odporca navrhovateľovi vrátiť bola vo výške 2.215,58 Eur. Z prehľadu splátok súd zistil, že odporca uhradil 17 splátok po 92,31 Eur, spolu v sume 1.569,27 Eur, s tým, že prvú splátku uhradil dňa 14.02.2008 a poslednú sedemnástu dňa 24.06.2009. Zvyšné splátky odporca neuhradil. Navrhovateľ si ešte uplatnil zmluvnú pokutu v sume 164,04 Eur ako 10 % z dlžných splátok, ktorú si účastníci dohodli v zmysle Všeobecných obchodných podmienok čl. 12, ktoré však navrhovateľ súdu nedoložil. Dlžná suma 810,35 Eur tak predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú mal odporca vrátiť 2.215,58 Eur a sumou ktorú odporca uhradil 1.569,27 Eur, spolu s uplatnenou zmluvnou pokutou (2.215,58 - 1.569,27 + 164,04 = 810,35 Eur). Predžalobnou upomienkou zo dňa 12.06.2013 vyzval navrhovateľ odporcu na úhradu dlhu vo výške 826,76 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 bolo preukázané, že veriteľ - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila svoju pohľadávku proti odporcovi z predmetnej zmluvy o pôžičke na navrhovateľa. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 17.01.2008.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 273 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh je v celom rozsahu nedôvodný. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 17.01.2008 v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi pôžičku. Pôžička právneho predchodcu navrhovateľa pre odporcu spočívala vo finančnom plnení 1.659,70 Eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť v 24 mesačných splátkach po 92,31 Eur a spolu teda zaplatiť sumu 2.215,53 Eur. Dojednaná ročná úroková sadzba bola 38,30 %, RPMN bola 33,74 %, priemerná hodnota RPMN nebola v zmluve uvedená. Vzhľadom k tomu, že v zmluve o poskytnutí pôžičky nebola uvedená splatnosť jednotlivých splátok, súd vychádzal z tvrdenia navrhovateľa, že splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj prehľad splátok a úhrad, z ktorého vyplýva, že jednotlivé splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.02.2008 a poslednej (24.) dňa 20.01.2010. K zosplateniu celého dlhu v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka neprišlo. Uzavretá zmluva o pôžičke je zároveň v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, keď právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právo na vrátenie poskytnutej pôžičky, ktorej plnenie bolo dojednané v splátkach, v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka sa premlčuje v premlčacej dobe troch rokov, ktorá začala plynúť pri každej jednotlivej splátke pôžičky odo dňa jej splatnosti. Konkrétne pre osemnástu splátku v poradí (prvú omeškanú) začala premlčacia doba plynúť 20.07.2009 a jej posledným dňom bol 20.07.2012, pre devätnástu splátku začala premlčacia doba plynúť 20.08.2009 a jej posledným dňom bol 20.08.2012, pre dvadsiatu splátku začala premlčacia doba plynúť 20.09.2009 a jej posledným dňom bol 20.09.2012, pre dvadsiatu prvú splátku začala premlčacia doba plynúť 20.10.2009 a jej posledným dňom bol 20.10.2012, pre dvadsiatu druhú splátku začala premlčacia doba plynúť 20.11.2009 a jej posledným dňom bol 20.11.2012, pre dvadsiatu tretiu splátku začala premlčacia doba plynúť 20.12.2009 a jej posledným dňom bol 20.12.2012 a pre dvadsiatu štvrtú splátku začala premlčacia doba plynúť 20.01.2010 a jej posledným dňom bol 20.01.2013. Keďže navrhovateľ podal návrh tunajšiemu súdu dňa 15.11.2013, je zrejmé, že svoje právo na zaplatenie zvyšných siedmich neuhradených splátok uplatnil až po uplynutí premlčacej doby. Na premlčanie práva navrhovateľa súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadol z úradnej povinnosti. Súd tak nemohol priznať navrhovateľovi z dôvodu premlčania právo na zaplatenie žiadnej zo splátok, a preto návrh v časti o zaplatenie istiny 646,31 Eur (ktorá predstavuje 7 neuhradených mesačných splátok) s príslušenstvom zamietol.

Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom

je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

V súvislosti s uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu vo výške 164,04 Eur súd nemal preukázané, že účastníci si zmluvnú pokutu dohodli písomne tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ súdu nedoložil ani Všeobecné obchodné podmienky na ktoré odkazuje a ktoré majú byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a kde mala byť v článku 12 zmluvná pokuta dojednaná. Súd však poukazuje na skutočnosť, že aj keby navrhovateľ doložil súdu Všeobecné zmluvné podmienky, vymedzenie zmluvnej pokuty súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty tak, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Všeobecné obchodné podmienky v zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka sú obchodné podmienky, ktoré sú všeobecne známe zmluvným stranám, sú vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami pre jednotlivé druhy tovarov a sú veľmi rozšírené, zaberajú určitú oblasť činností pričom sa zásadne predpokladá, že pre podnikateľov, ktorí podnikajú v danej oblasti, sú tieto podmienky všeobecne známe. Zákon predpokladá pre platnosť všeobecných obchodných podmienok len odkaz v zmluve v prípade takýchto podmienok. Nevyžaduje žiadne vyhlásenie strán v zmluve, že všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa odkazuje, sú im známe. Tieto podmienky sa nazývajú nepriame zmluvné podmienky. Iné obchodné podmienky uvedené v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, hoci majú ten istý cieľ ako všeobecné obchodné podmienky, t. j. určiť časť obsahu zmluvy, majú iný charakter, preto aj iný režim záväznosti. Iné podmienky nemajú charakter všeobecne známych obchodných podmienok, lebo sa uplatňujú v užšom vymedzenom prostredí, a preto § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vymedzuje podmienky ich záväznosti prísnejšie, ako pri všeobecných obchodných podmienkach. Aj tu musia zmluvné strany s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas, ale na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo, aby boli priložené k návrhu zmluvy. V prvom prípade (pri nepriamych zmluvných podmienkach) zákon vychádza z toho, že obchodné podmienky sú obom stranám dobre známe, pričom v takom prípade stačí, ak zmluva na takéto podmienky odkáže a tieto sa stanú súčasťou zmluvy. V druhom prípade (pri iných podmienkach) zákon predpokladá, že pôjde o obchodné podmienky, ktoré nie sú zmluvným stranám známe, a preto ako podmienku záväznosti požaduje ich priloženie k zmluve.

Vychádzajúc však z dikcie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia výlučne upravujú zmluvnú pokutu platí, že zmluvná pokuta môže byť dojednaná len písomne, kde musí byť určená výška pokuty alebo spôsob v jej určení. Súd mal zato, že z dojednania zmluvnej pokuty vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré mali byť účastníkom spotrebiteľskej zmluvy známe, teda aj spotrebiteľovi, nemožno považovať, že je dohoda o zmluvnej pokute písomne uzavretá. Preto súd návrh aj v časti o zaplatenie uplatňovanej zmluvnej pokuty v sume 164,04 Eur s príslušenstvom zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporca bol v konaní účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, preto by mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si odporca žiadnu náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní trovy vznikli, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)